

desse steggane. Dei er som geiter og ungar og fjordingar, — dei gjer alt det dei ikkje skal gjera, dei er alle stader der dei ikkje skal vera, og dei flyg alle städer der dei ikkje skal flyge.

Men nede i ei ny busje får vi atter ein fin stand. Heilt perfekt. Det er fleire. Eg får sendt ei ned i bakken. Kasseraren meiner å ta ein double, men tar begge løpa i ein gong. Det er ikkje bra. Det vart eg som hadde eitkvart eg fekk sagt den gongen.

Ja, vi fann rypa nordover mot Kløftene, som eg meinte. Det er her ho plar halde til seinhaustes. Men inne i ei av dei djupe kløftene har eg ein fin kvileplass, i god livd for all slags ver. Og her må blekkboksen fram att. Og flesket. Og det andre. Og ein spiss.

Ja, vi rike har det godt, som salig Elias Kræmmer seier.

Men det dreg utover dagen. Sola heng lågt nede. Vi har ho rett i augo der vi går nordover floane ut på ettermiddagen. Den velsigna sola. Men så innmari ekkel når ein skal skyte i kvel-
dinga. For da flyg rypa rett mot sola. Og så står du der og ser hundre soler for augo. Ser ikkje anna enn soler. Ser inga rype. Aner berre at det glinsar i kvite venger. Og ei aning er ikkje noko å skyte etter.

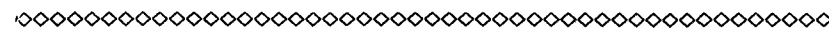
Men no tar Liss til å stoppe opp så ofte. Stoppar og tar stand ei ørlita stund. Ofte. — Javell! Er det slik å forstå, Liss? Du er trøyyt ja! Eg kjenner desse symptomene. Nei, nei. Vi skal ikkje vente meir. Du har tråva tappert i dag, Liss. Vi skal slett ikkje vente meir. Kom og ta det med ro no, frøken! Bak! — —

Så ruslar vi i ro og mak heim til middagen og middagskvila i mørkskyminga. For no heng sola lågt. Og brenn rosa i gult lauv og grå myrar og brune rabbar og snøflekke i høgfjellet. Men vi slit tungt i kneikene.

Og så er vi heime.

Men var så dette noko å skrive om? — Nei, ikkje noko serleg. Det er slikt som hender kvar haust. Og vil kome til å hende kvar haust så lenge det fins menn med fjell i sinnet. Nei, det var ikkje noko serleg. Berre ei lita helsing til deg frå fjell og fynne og vidder.

Evige fjell! —

UTVIDELSE AV STORERIKVOLLEN

Av Eivind Kierulf

Storerikvollen Turisthytte er en av de mest sentrale, ja kanskje det sentraleste punkt i hele vårt rutenett i Sylene. Dit kan man komme på dagen fra Ås i Tydal, Schulzhytta, Stordalen, Storlien, Blåhammarstugan, Sylstasjonen og Nedalshytta.

Dette fører til at når det er meget folk i fjellet kan det av og til bli ganske store beleggstopper på denne hytta. I påsken er det således svært alminnelig at belegget når opp i mot 100 personer. Jeg har personlig en gang vært der en natt da det ialt overnattet 143 personer. Når man så vet at hytta tidligere hadde 28 gjestesenger, så kan noen hver tenke seg at det blir temmelig smått om sengeplass.

Utvidelse av Storerikvollen har derfor lenge stått på tapetet, men da det var meget annet som også måtte gjøres, og utvidelsen av denne hytte som alt er utvidet flere ganger tidligere, var et meget vanskelig problem, har dette blitt utsatt inntil nå. Utallige er de planer som har vært diskutert for utvidelsen, og mange forslag er blitt tatt frem, men senere droppet igjen. Det ualminnelig store toppbelegg forekommer kanskje én eller to netter pr. år, og å bygge for dette og la det stå unyttet for resten av året ville være alt for kostbart. For imidlertid å bøte den verste mangel på sengeplass på en noenlunde rimelig måte er vi blitt stående ved å bygge en stor sovesal med 20 senger i ett. Denne blir som et tilbygg til hytta mot vest, der hvor vedboden tidligere sto. I tilknytning til denne sovesal blir der et eget vaske- og tørkerom for

denne avdeling, og her er også funnet plass til et bra rom for vertskapet. På loftet over sovesalen blir der et praktisk rom for lagring av madrasser og sengetøy, noe som vi sterkt har savnet tidligere. Kjøkken og spisesalavdelingen er svært dårlig på den nåværende hytte. Kjelleren er liten og har nedgang fra en luke midt på kjøkkengulvet. For å utvide kapasiteten på hytta er spisesalen blitt forstørret, idet det som tidligere var spisestue, kjøkken og gang er blitt slått sammen til en stor spisestue. Kjøkkenet bygges bakover ut på gårdsplassen som et nytt tilbygg, og der graves ut kjeller under denne avdeling som inneholder eget vaske-rom med vannklosett for herrer og for damer. Videre et størhus og en skikkelig matkjeller.

Noen hver som har kommet til Storerikvollen når det har vært overfylt har merket hvor fortvilet det er å finne et sted hvor man ihvertfall kan få skiftet tørt tøy og vasket seg. Dette mener vi å ha avhjulpet med vaskerommene i kjelleren hvor gjestene kan bli vist ned når de kommer slik at de i ro og mak kan vaske og skifte uten å bli alt for meget forstyrret av nye gjester, kanskje ofte av det annet kjønn.

Peisestuens kapasitet er også for liten under rushtider. Vi har derfor funnet det formålstjenlig å utvide den nåværende hall, idet vi tar de 2 nåværende soverom mot vest i 1. etasje og slår sammen med hallen slik at vi får en hyggelig kombinert hall og peisestue med eget kontoravlukke for vertinnen. Her får vi da midt på gulvet en morsom peis med ilegg fra begge sider. Inngangen blir også flyttet noe, og får vindfang slik at ikke all snø som fins på Essandsjøen fyker inn om man åpner hyttedøren når været står fra sydost.

Det nåværende størhus som ligger i et tilbygg til 2-etasjesbygget mot vest, ominnredes til nytt betjeningsrom.

De ytre rom var nokså mangelfulle på Storerikvollen tidligere. W. C. lå opprinnelig en liten «dagsmarsj» fra hytta, slik at noen hver kunne grue seg hvis det ble behov for dette nødvendige sted ved nattens tider. En vittig sjel hadde en gang laget en plakat på grinda: W. C. — 1 km. Ta med niste. — Ja, ja. En fikk tåle det. Noe bedre ble forholdene etter at dette ble flyttet

opp i nærheten av stallen, men selv dette var så lett et byggverk at man hadde inntrykk av at man «blåste» bort hvis vinden sto litt hardt på. Vedskjulet var alt for lite slik at man til stadighet hadde vansker med å skaffe nok tørr ved, og noen skikkelig matbod fantes ikke. For å avhjelpe dette har vi utvidet den gamle uthusbygning med 2 tilbygg, et i vest som inneholder et prima stabbur og mot øst for det første nye W C.-rom, et stort kombinert ski- og verkstedrom og en stor prektig vedbod.

Det som i grunnen karakteriserte Storerikvollen tidligere, var den lange fasade mot sjøen. Denne er blitt ytterligere 9 m lenger, og arkitekt Tønseth har passet det nye tilbygg glimrende inn i den gamle fasade. Uthuset er også blitt litt av et bygg, idet det er blitt 30 m langt. De 2 gamle soverom i uthuset er blitt helt modernisert og får i alt 8 gjestesenger. Det ene av disse rom vil bli stående åpent om vinteren slik at forbipasserende ikke skal behøve å bryte seg inn i selve hytta for å finne overnattingsmuligheter. Men vi vil henstille til alle som måtte få bruk for å overnatte å holde orden og gjøre ordentlig rent etter seg. Hvis ikke, blir vi også nødt til å stenge dette rom.

I alt får hytta etter utvidelsen 52 gjestesenger og 6 betjenings-senger. Arbeidet ble påbegynt våren 1953 og til påsken 1954 er det meningen at tilbygget med 20-sengs sovesal, betjeningsrom, den nye kombinerte hall og peisestue samt uthuset skal være fiks ferdig. Tilbygget med nytt kjøkken og utgraving av kjeller er det så meningen å utføre sommeren 1954 hvis pengene strekker til. Det kan i denne forbindelse være verd å opplyse at såvel styre som byggekomité intet har imot å motta bidrag til utvidelsen. Vi har som alltid tidligere møtt en enestående goodwill, men det er rart med det, som de fleste vet er det dyrt å bygge i dag, og spesielt til fjells, så ethvert bidrag mottas med takk.

Jeg vil så bare håpe at samtlige vil finne utvidelsen praktisk, og jeg tror bestemt at det etter dette skal bli enda hyggeligere å komme til Storerikvollen enn det tidligere har vært.